

Preu 15 cèntims

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

En Barcelona..... 2 ptas. trimestre
 Fòra ciutat..... 2 » »
 Los subscriptors del interior reben las
 obras del folletí enquadernadas

FUNDADORS

Joseph Ximeno Planas
 Joan Bru Sanelement
 DIRECTOR
 F. Dalmasés Gil

Redacció y Administració

Ronda de Sant Pere, 19 y 21, 1.er, 1.º
 (Bussó á l'escala)

Ultim folletí de UN COP DE CAP, comensat en lo número anterior.

DON JOAN DE SERRALLONGA

Comensém la publicació en aquet número del popularíssim drama

16 planas de

DON JOAN DE SERRALLONGA

GALERÍA DE ACTORS CATALANS

(Fotografía Areñas)

ISCLE SOLER

en

lo drama «CLARÍS»

CRÓNICA

La «Catalunya Nova» á Tarragona. Una suspensió.—«El Greco.»

D' aquí á endavant las societats corals tindran d' anar als certámens ab armadura de ferro, encare que aixó resulti una mica molestós; pro més molestós es encare rebre una garrotada ó un cop de pedra, com els va sucuhir als coristas de la *Catalunya Nova* á Tarragona.

Va celebrarse á la plassa de toros d' aquella ciutat un gran festival en la que hi prenían part 19 societats corals. Cantaren aqueixas varias pessas, acabant en *Los nets dels almogavers*, que despertá un entusiasme inmens, delirant. La plassa estava plena com un ou, y el públich demaná la repetició de las dos últimas parts de la immortal obra de Clavé.

Tot anava com una seda, quant terminada la festival, el Jurat doná coneixement al públich del fallo que li habían merescut els coros, concedint el primer premi al *Eco Republicano*, de Reus, per unanimitat. El segón fou adjudicat á la jove y valenta *Catalunya Nova*, ab el vot en contra del mestre Vehils. Un escandol fenomenal, una protesta ruidosa acullí aqueix fallo, y més encare quan va sapiguerse que á *La Unión*, de Vilaseca, se li había adjudicat el tercer premi. Algunas societats corals se cregueren prostergadas y protestaren de paraula com *El Micalet*.

Mes no acabá aquí la saragata. Al passar per la Rambla de Sant Joan la *Catalunya Nova*, fou agredida per un grupó de mal-contentes, rebent contusions alguns coristas y un estrip l' estandard de la societat mentada. Que aixó hagués passat al Marroch no tindria res d' estrany, pro en una població catalana es de doldrer vivament.

Els diaris de Tarragona han protestat de la agressió y han defensat el fallo del Jurat.

No 's desanimaren per aixó ni el mestre ni els coristas, si no que al vespre 's presentaren á donar l' anunciat concert al Ateneo de Tarragona, cantant la *Cançó del Caçador*, *Cançó de Taverna*, el *Plany* y altres escullidas pessas del séu repertori, no faltanti ni *El Rossinyol*, ni *Els Segadors*, harmonisadas pel mestre Morera. Las protestas de la tarde 's tornaren un verdader triomf á la nit, rebent, tant el mestre com els coristas, molts aplausos y moltas felicitacions dels *amateurs* de la verdadera música y del *bel canto*. El públich demaná la repetició de casi tot el programa y... *Váyase lo uno por lo otro*.

A repetir-se aixó, no li quedarà més remey á

la *Catalunya Nova* que ferse pas á cops de puny, un medi de triomfar que no se li ocorregué may al creador de las societats corals. 'L coro agredit podrá, no obstant, guardar orgullós el premi quanyat en *noble lid sobre la candente arena del circo taurino*, com diria un gazetiller qualsevol, y 'ls toreros dolents podrán tenir-se per orgullosos quant els apedreguin: haurán arribat á la categoría de coristas premiats.

Nosaltres protestém també del fet, si be no podém discutir el fallo per no haber assistit al Concert, pero, sí, farém present al agressors, que no es aqueixa la manera de procedir. Si no estaban conformes ab el fallo del Jurat, tenían que dirho, no á la Societat, y menos encare ab las *mans*, quant tanta veu habían demostrat tenir, si no á qui había concedit el premi, y si no 'ls hagués escoltat, tots els periódichs els hi haurían obert las columnas. Aqueix acte desdiu dels obrers, y més encare, dels que s' honran seguint el camí de gloria obert pel immortal Clavé, á las classes productoras.

* * *

Y ja que de coros se parla, me ve á la memoria la suspensió dels concerts matinals que ab tant éxit venía donant á *Novedades* la veterana societat *Euterpe*, de Clavé, declarant terminada la primera série dels concerts de la temporada, y dihent que s' anunciará oportunament la segona série. Es de esperar que aqueixa suspensió será curta, ja que 'l públich que acut á omplir l' espayós teatro de *Novedades*, no se la mereix.

La societat coral *Euterpe* es una de las que ab més dalit ha conveulsat la obra del músich poeta desvetllador de nostre poble, els séus antecedents, la séva historia; la constancia del públich que desde tants anys acudeix á sas festas, ab la bona voluntad dels árabes que van á la *Meca*, la obligan á continuar sa brillant carrera seguint la costúm, y no fent suspensions que podrian serli perjudicials.

Espero, no obstant, que al surtir á llum aqueixas ratllas, estará aixecada la suspensió.

* * *

A l' hora en que escrich, ja deu estar determinat oficialment per la comissió encarregada del assumpto, el lloch ahont deu aixecarse á Sitjes el monument á Domenico Teotocapuli, un pintor grech que vingué á Espanya á buscar gloria y diners, y á qui apellidaren *il Greco* sos coetanis.

Verament no deixa d' esser curiós que 's fassi un monument á un pintor estranger, quant

hi ha tans pintors cataláns de moltíssim mérit que jeuhen en l' oblit. El mateix Viladomat, tant conegut á Catalunya, 's té de contentar ab un modest pedestal de fira...

¡Ves als de Sitjes que els hi contan d'en Teotocapuli!

Me dirás, Subur hermosa,
 ¿quí es el del monument?
 —Al *Cau Ferrat*, el coneixen,
 pero jo, no, francament.

A. LLIMONER

DE RETURN

Condol.

¡Ay, mare! ¡La mèva mare!...
 ¡Ay, germans! ¡Els mèus germans!...
 Dugues voltes en poch mesos
 y he atravesat el mar:
 si am cants de goig la primera,
 la segona gemegant.
 Cantaba quan á la Patria
 me 'n anava á defensar;
 de tornada maleía
 l' haverme am vida quedat.

¡Ay, mare! ¡La mèva mare!...
 ¡Ay, germans! ¡Els mèus germans!...
 De l' últim cop que 'ns vam veure
 ja veyèu com m' he tornat!
 si no m' abressèu vosaltres,
 no 'ns abressarèm pas may,
 qu' en aquellas llunyes terres
 hi he deixat mon millor bras:
 si no veniu á cercarme,
 no podré pas atansá 'm,
 que la cama esquerra 'm pesa
 puig hi duch plom encastat.

¡Ay, mare! ¡La mèva mare!...
 ¡Ay, germans! ¡Els mèus germans!...
 ¡No he tingut poca tristesa
 quan he vist el campanar!...
 ...Jo que vaig sortir del poble
 ab un pit meteix qu' un brau;
 que sòls vaig sentir recansa
 d' haver de deixá 'l treball...
 com un trasto vell tornar-hi,
 sens poguer-me guanyá 'l pà!...

¡Ay, mare! ¡La mèva mare!...
 ¡Ay, germans! ¡Els mèus germans!...
 Com sempre farán tabola
 mos amichs y mos companys;
 ballará ab altres m' aimada
 y de mí s' oblidará...
 porque ni ells ni tampoch ella
 voldrán res am l' esguerrat.
 ...Y yo á casa hi faré nosa—
 no servint ni per captar!...
 Y, com m' aimada, la Patria
 de mí no 's recordará,
 després de dà en sa defensa
 ma juventud y ma sang!

¡Ay, mare! ¡La mèva mare!
 ¡Ay, germans! ¡Els mèus germans!...
 ¡Ay! ¡Quant més valgut haguera
 trobar la mort batallant!
 ...Prò, lo que no han fet las balas
 bé prou la pena ho farà.

CLAUDI MAS Y JORNET.

Desterro XIMENO

CUMPLERTS FALTAN
 34 días (1)

(1) Se precisarán quan el Jutjat li haurá remés la liquidació.

LA FUTURA TEMPORADA

DEL

TEATRO CATALÁ

No fa molts días que una publicació catalana, que s' honra ab lo títul d' un poema catalá de primera magnitud, pero que al mateix temps arrossega aquest títul pel llot, posantlo á sou d' una *personalitat* tristement célebre en los anys de la literatura regional, publicava un... diguemne article, en que l' afany de fer *calendari* apropósit de la vinenta campanya dels teatros cataláns, encobría lo mes violent despit, las mes desatinadas diatribas y... las tonterías mes insulsas.

Una materia tant digna de madur exámen com la que serveix de títul á n' aquest article; un assumpto de tanta trascendencia com la mort ó la vida del teatro de la terra, qual batalla decisiva va á lliurarse en la temporada próxima, exigeixen mes imparcialitat, y mes elevació de miras, que 'ls demostrats en son escrit per lo barrüer articulista de referencia. Y no 'ns entretindrém á contestar sos extréms, ni farém paga de sas opinións, per la senzilla rahó de que no val la pena d' ocupársen.

La próxima campanya teatral catalana ha de cridar poderosament l' atenció á tots 'ls aymants del teatro de la terra. Al obrir sas portas lo colisseu del carrer del Hospital y al aixecar son teló de boca l' antich teatro de Santa Creu, no sols hem d' assistir á un combat singular, en que 'ls dos rivals, á semblansa de 'ls paladins de la Edat Mitja, lluytin per un fi noble, sino que ademés assistirém á la resolució d' una malaltía entrada ja fa alguns anys en lo período agut. Nos referim á l' *anemia* de la Escena Catalana.

Lo procés morbós ja ve de lluny. Ja ve de

Nota còmica, per J. Llopart

L'arcalde de Barcelona, tal com lo somían molts de sos correligionaris.

quant l'insigne *Pitarra*, mal aconsellat tal volta, pero ab un amor á la escena tant gran com lo seu talent, volgué emular entre nosaltres, los efimers triomfs que la tendencia *echegarayesca* obtenia en la escena castellana. Llavors en Soler al abandonar la escola genuinament catalana de *Las Joyas de la Roser*, de *La Dida*, de *La Rosa Blanca* y tantas altras, per introduhir tendencias exòticas, doná lloch á que 'l públich perdés lo gust als arguments purament cataláns. La mateixa nova tendencia iniciada per en Soler ab lo talent y bon gust que tothom li reconeixia y admirava, altres la prosseguiren sense aquellas

condicions, y resultá que descendint progressivament lo nivell moral y la suma de mérits artístichs de las obras, la escena catalana s'aná encanallant, encanallant, fins al extrém de que mort lo gran *Pitarra* y órfe lo teatro catalá de direcció artística, com nau abandonada á l'huracá de las ambicions y de las inteligencias raquíticas, aná á enfangarse en los baixos del olvit y fins... del despreci.

La indiferencia pública, fou l'obligat corolari d'aquest estat de cosas. Árbitres de la escena catalana, *personatjes* qual conciencia artística residia á la butxaca. Entronisats en lo soli venerable de tot un *Pitarra*, númens tant faltats de such y de bruch, que sols espigolant aquí y allá, arplegavan la garba d'aufals ab que pretenían acallar la fam de bellesa y de bon gust que 'ls públichs sempre ténen, resultá que 'l nostre caygué en lo compte de que 'l tractavan d'ase, y á pesar de 'ls *xiulets*, ¡no volgué beure!

Y en aquest estat mateix segueix lo plet avuy día. Los idólatras de la bona escena catalana; los qu'hem vist aquell volgut escenari de *Romea* estremirse de satisfacció, ab las glorias d'un Arnau y ab los llorers d'un *Pitarra*; los qu'havém vist desfilat durant vinticinch anys, sobre d'aquellas taulas als Parreños, als Fontovas y als Solers, no podém menys de comparar ¡ab llágrimas als ulls per cert! aquells temps y aquests. No podém menos de plányer amargament, que 'l nostre *sufragi universal* de 'ls *xiulets* y de 'ls aplausos, no hagi sigut mes ametent y mes previsor.

Ab tot, una porta queda oberta á la esperanza, ab la campanya teatral vinenta. Dos teatros y dugas companyías 's preparan per reverdir los llorers antichs.

L'antich Teatro Catalá, lo *Romea*, está ultimant los preparatius per obrir sas portas en la segona quinzena de Septiembre. Actors y actrius son de lo mes escullit en son género. La direcció artística exercida aquest any per un conegut ex-empresari, sembla qu'está disposada á trencar la rutina de 'ls últims temps, per tornar als anys gloriosos de nostra dramática. Sembla que 's compta també ab lo concurs decidit del primer trágich catalá y sembla, per fi, que hi ha empenyo en *desinfectar* d'un cop aquella casa. Ve-yám si 'l temps confirmarà tants bons propòsits, que nosaltres, y ab nosaltres tots 'ls aymants de la escena patria y de la moralitat literaria, aplaudím de tot cor.

Pero ahont l'atenció pública está mes poderosament concentrada, es en l'antich teatro de Santa Creu. Aquell escenari que ja de molts anys deuría ser la casa payral del teatro de la terra, hostatjará aquest'any una companyia

tant complerta, com la que algún temps dirigí, lo memorable Fontova.

Un director de la talla y de la consciencia artística de D. Antón Tutau, tindrà á las sevas ordres personal tant escullit y tant carregat de llorens, com l' inimitable Iscle Soler, la eminent Carlota de Mena, la discretíssima Agneta Monner, lo graciós Capdevila, l' aixerit Goula, l' estudiós Parreño y altres notables actors quäl nom sol, basta per evocar tota una munió de recorts agradables. Si á n' aixó s' hi anyadeixen las obras que la direcció té en cartera, obras com *Lo Nuvi*, de 'n Feliu y Codina, altras de 'ls veteràns Arnau, Bordas, Martí Folguera, Baró y Roure; produccions de lo milloret de la nova generació literaria, y si, per fi, hi juntém l' afany legítim del senyor Tutau d' assegurar la estabilitat y 'l porvenir del nou Teatro Catalá per medi d' una campanya gloriosa, haurém de convenir en que 'ls aymants de la escena, podém esperar encara que l' *anemia* passada, no tindrà un funest desenllás, sino que 'l Teatro Catalá renixerá triufant y mes gloriós que may, pesi als malaventurats arregladors d' obras extrangeras.

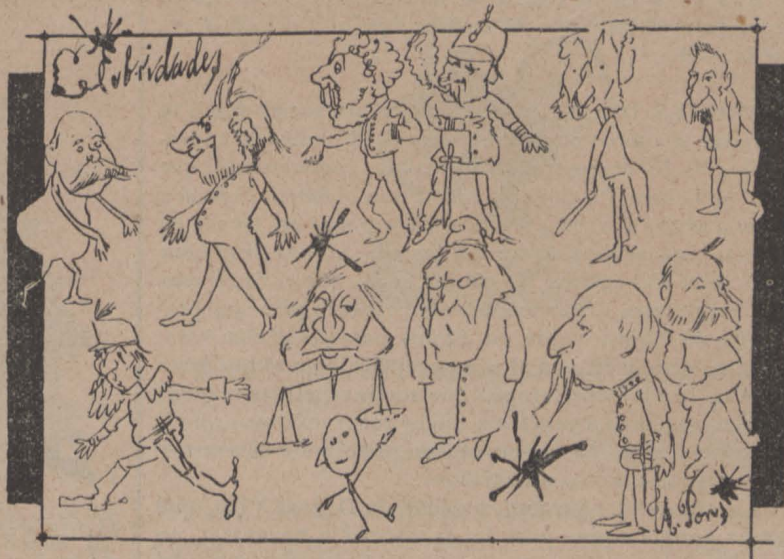
La qüestió es donchs senzilla; qüestió de pura competència, de la que no pot menys d' eixirne beneficiosa la Escena Catalana. Aquella de las dugas companyías que mes á conciencia treballi y ab mes carinyo desempenyi las obras; aquella de las dugas empresas que mes s' acosti al ideal de 'ls bons temps de nostra Escena; aquell de 'ls dos colisseus que posi mes alt lo pabelló dramátich de Catalunya, aquell se 'n endurá la gloria y 'l profit y aquell surará victoriós després de la batalla, per continuar en lo successiu las gloriosas tradicions.

Convé igualment que 'l públich tant orgullós altre temps de las nostras taulas, 's recordi de que té una missió á cumplir en la present lluyta. La missió de fer justiciá y premiar al que s' ho mereixi. Recordis que l' apatía de tots ha posat nostra escena á dos dits de l' abim. Tinguis present que sense un públich débil y *tant-se-mè'n-dona* 'ls plagiaris no farían bullir l' olla.

¡Recordis finalment que tením un cervell per discernir y boca y mans per exercir lo *suffragi universal* de 'ls aplausos y las censuras!

¡Entre tots ho hém de fer!

MARIÁN ESCRIU FORTUNY.

Una página de celebritats contemporáneas, per A. Pons

Servey de fora

SABADELL.—Lo diumenje passat actuá en lo Teatro de Euterpe la companyía catalana dirigida per lo celebrat primer actor D. Antón Tutau, de la que forman part los coneguts artistas Sras. Mena, Monner, Domus y Pérez, y 'ls senyors Goula, Capdevila, Soler, Serraclara, Llano, Santolaria, Fernández y Latorre.

Posaren en escena lo bonich drama *L' Hostal de la coixa*, y la preciosa y divertida comedia *Cura de Moro*.—LL.

ASSOCIACIÓ DE CATÓLICHS: Devant de numerosa y distinguida concurrencia, se posá ab escena lo preciós drama arreglat á l' escena espanyola per Teodor Bonaplata, *Los dos sargentos franceses*, qual execució fou admirable, essent tots los joves artistas ovacionats al final d' els actes, y especialment en l' últim. Per acabar de completar la vetllada y distreurer l' auditori de l' impressió rebuda en lo drama, 's posá en escena la bonica comedia *A pel y á rapel*, que fou de continúas riatlles.—JUAN FARELL.

TARADELL.—En lo teatro del «Centre Católich» d' aquesta població, 's posaren en escena lo dimecres passat á la nit, el bonich drama *Entre 'l vici y la infamia*, y la xistosa sarsuela *Setze Jutjes*.—LL.

SAN HIPOLIT DE VOLTREGA.—Lo día 13, en la «Societat Coral Familiar,» si representá lo drama *Joan Blancas*, en la que se portaren tal qual los Srs. Amalrich, Corbera, Badosa y Salvans. La actriu Sra. Cervera, no se havia fet gayre carrech de 'l paper.—J. B.

TARRASA.—La companyía catalana actúa en el Teatro Principal d' aquesta ciutat, y diumenje passat á la tarde representaren el drama del immortal Pitarra, *La Dida*, que valgué una ovació á la eminent actriu senyora Mena y senyora Monner, y 'ls senyors Tutau, Soler y quants hi prengueren part. Dit senyor Tutau s' encarregá del paper que pertanyía al senyor Capdevila, per haver suferit aquest una indisposició. Per fi de festa es posá en escena *La última voluntat*, dirigida pel senyor Goula.

A la nit y en lo-teatro de la «Joventut Catòlica,» se representaren las obras *El médico á palos* y *A toch d' es-quella*.—M.

ARENYS DE MAR.—Las moltas simpatías que 's te captadas lo simpatich primer actor Sr. Fuentes en aquesta vila, las hi demostrá la moltísima concurrencia que asistí al Teatro Principal la nit de son benefici. *O locura ó santidad* fou l'obra escullida pera posar en tal nit en escena, obra, segons deyan los cartells, *la más grandiosa* de D. José Echeagaray. No cal dir, pues, que el Sr. Fuentes desempeñá d' una manera admirable lo principal personatge de l'obra, y que en alguns pasatjes d' ella, 's sapigué colocarse en una altura envejable, com també tractanse de son benefici, tingué que surtir repetidas vegadas al palco escénich á rebre los estrepitosos aplausos que li tributá la distingida concurrencia que omplía el teatro y alguns regalos de sos admiradors.

Lo monolech *¡Perdón!*, original de D. José Vico, que estava anunciat pera posarlo en escena lo beneficiat, no pogué celebrarse á causa de una indisposició que sufrí tan genial artista. Posán en escena los demás artistas la comedia *La primera postura*.

En lo fi de festa, que estava també anunciat, *Los incasables*, torná á reapareixer en escena lo Sr. Fuentes lo qual ens causá molta alegríia al compendrer no había sigut de gravetat l' indisposició suferta per tan apreciat artista.—P.

ESPARRAGUERA.—Diumenje pasat á la societat «La Estrella Esparraguerense,» s' hi doná una funció familiar representantse el drama *Lo mal pare*, y la bonica pessá *Home á l' aygua*, que agradaren á la concurrencia, desitjosa, en sa majoría, de veurer en escena la representació de obras catalanas.

Dech manifestarli ab la major de las satisfaccions, que la companyia de aficionats de primera d' aquesta vila, varren pendre 'l laudable acort de que mentres durés el desterro de nostre bont amich Ximeno, no representarán cap obra de 'l consabut plagiari, ab qual acort sembla que s' asocian ab tots aquells que en son fondo lamentan la llarga duració del desterro, per la mala voluntad que porta al desterrat al que d' ell sigué la causa; fent ab lo periódich de sa digne direcció públich lo fet per encarech de 'ls interesats.—FRANCESCH BROQUETAS.

PARÍS.—La major part dels teatros están tancats; pocas son las novetats que tenim, puig los teatros oberts se limitan á representar las millors obras del repertori antich. «La Gaité,» «Porte Saint Martin,» «Chatelet» y «Menus Plaisirs,» posan en escena respectivament, *La Mascotte*, *Lucía de Lammemoor*, *Michel Strogoff* y *Robert Macaire*. Als cafés concerts, *divettes* molt conegudas ja de nostre públich, lluheixen sas veus y sas formas.

Dijous passat s' estrená *Coquin d' Amour*, de Mes sieurs Juin y Noter. Aquesta obra, que perteneix al género dit *vaudeville* (1), fou ben rebuda per part del públich, tenint que repetir-se un duo del primer acte.—R. LESTOILE.

N. B. En la revista de la setmana passada sortí una errada que no podém deixar passar: ahont deya «Teatro Mariquitís,» devía de dir «Folies Marigny.»

(1) Opereta Cómica.

NOVAS

la empresa del teatro Principal li han sigut entregadas varias obras pera estrenar en la vinent temporada teatral catalana. Se citan entre ellas las següents: *Lo Nuvi*, de don Joseph Feliu y Codina; *Deliri de grandesa*, de don Joseph M. Mussona, *Comedia fi de sigle*, dels senyors Quer y Sanromá, *L' anell de prometatge*, del senyor Vidal y Bertrán, y moltas altres.

Celebrém molt que 'ls simpátichs artistas catalans, se vegin correspostos tan justament dels autors qu' estiman de cor la prosperitat y dignitat de nostra escena catalana.

Ha mort á Rubí lo celebrat esculptor catalá, don Joan Massó.

Una de sas principals obras es lo notable grupo esculptórich *Los almogávors*, que 'l cedí á l' *Associació Popular Regionalista* d' aquesta ciutat. (D. E. P.)

Lo diumenje vinent, 5 del corrent, en la societat recreativa *La Colombiana* (Conde del Asalto, 43, entressol,) se hi celebrarà una gran funció de inauguració dirigida per don Joseph O. Lecuona, posantse en escena lo bonich drama *El capitán Derville ó los dos Sargentos franceses*, y estreno de un juguet cómich de transformació, que porta per títol: *Tipos de calle*, en el que 'l senyor Lecuona hi representarà 11 tipos diferents.

Trovém desacertada la idea de que la empresa del teatro Romea hagi contractat en concepte únich de actor cómich al distingit actor don Teodor Bonaplata.

Ni per sos mérits ni per son istil deu posposarse lo talent d' aquest actor per sota de algún altre de molt més jove qu' ell que ocupará en aquell teatro el lloch de primer galán.

Diu qui pot saberho que ha costat molt convencer al senyor Bonaplata. Ho creyem aixís y ens extraña haigi acabat per acertarho. ¿Que Bonaplata fa be 'ls papers cómichs? N' estém comensuts, per aixó es un bon director. Lo que no creyém es que pugui fershi un nom dintre del género cómich, ni eclipsar en aquellas taulas los recorts de Fontova ni el de Soler mateix, las

millors especialitats que d'aquest gènere han trepitjat aquelles taules.

Tal decisió nos ha fet l'afecte d'haver llogat al senyor Bonaplata pera fer de criats que surten á donar cartas.

Tot aixó deu ser la recompensa d'haver creat mamarratxos com l'*Oljer*.

També ha comensat á rebre en son desterro nostre distingit company senyor Ximeño, la visita de la important revista setmanal *La Costa de Llevant*.

Agrahim de tot cor tan senyalada deferencia.

Lo celebrat autor dramátich don Joseph Abril Virgili, ha acabat una llejenda trágica en quatre actes y vers catalá, quin títol es: *Lo Castell de Montsolitu*.

Dita obra s'estrenará la próxima temporada d'hivern en lo *Centre Moral Instructiu* de Gracia.

Segóns noticias, la empresa del *Teatro Romea* ha contratat pera la temporada vinent, com á primera actriu, á donya Dolors Puchol.

Nos plau la noticia, donchs que LO TEATRO REGIONAL es l'únich periódich que vingué celebrant, desde llarch temps, los mérits de l'actriu senyora Puchol demostrats devant nostre, ab tot y que sols la vegerem trevallar en companyías d'aficionats.

Havent casualment visitat l'establiment fotográfich que té el senyor Eroles en lo carrer de Aribau, quedarem sorpresos de la perfecció y baratura dels seus retratos, ahont ab estrany consorci 's veuhen agermanats los darrers avessos de tant difícil art ab lo módich de sos preus.

Recomaném la visita als nostres llegidors.

Lo Certamen literari celebrat lo dimars d'aquesta setmana per la *Lliga de Contribuyents*, de Sans, resultá un acte brillantíssim.

Tant lo discurs del president y Memoria del secretari al comensá, com lo discurs de gracias al acabá, foren ab justicia aplaudits, especialment lo darrer, ahont D. Miguel Laporta feu un va-y-tot, enduyentsen materialment á la concurrència, que á cada moment l'interrumpía ab esclats d'entusiasme.

La flor natural fou adjudicada á la preciosa poesia *Lo roure mort*, quin autor resultá ser lo jove D. Manel Folch y Torres, qui nombrá Reyna de la Festa á la hermosa senyoreta D.ª Joana Farnés Casanova; resultant ademés premiats trevalls literaris de D. Francesch Ubach y Vinyeta, D. Ferrán Agulló y Vidal, D. Ramón Masi-

La millor manera d'anar ab bicicleta per las carreteras d'Espanya.

fern, D. Artur Masriera y Colomer, D. Joaquím Riera y Bertrán, D. Ramón Nonat Comas, don Emili Coca y Collado, D. Manel Ribot y Serra, D. Antón Bori y Fontestá, D. Jaume Novellas de Molins, D. Guillém A. Tell y Lafont, D. Ramón Suriñach Baell, D. Joseph Blanch y Romani, D. Ignasi Farré y Carrió, D. Joseph Balcells Prat y d'alguns altres, siguent molt aplaudits y celebrats.

Nostra enhorabona á tots.

LA RIALLA.—Lo diumenje, día 15, 's possá en escena en aquesta societat, lo drama *Juan José*, resultantne un conjunt molt igual per part de tots quants hi prenían part y en especial per la senyoreta N. ab 'l paper de Rosa y 'ls senyors Vilá y Gay, ab lo de *Juan José* 'l primer, que á pesar de estar algo fónich dessempenyá admirablement la séva part, y 'l segón ab lo de *Andrés*, que 'l representá ab moltíssim acert, essent de notar que quant vol també sab distingí y no precipitarse, que 's del defecte que adoleix moltes vegadas. Tots tres resultaren mereixedors de molts aplaudiments que ab justicia 'ls tributá 'l numerós públich que omplía 'l local.

Está en estudi per estrenarla próximament, la sarsuela que té per títol *Las dos Estrellas*, original de don Joaquím Gay, ab música del mestre Joseph Martínez. Tant de la lletra com de la música, 'n tenim molt bonas noticias. Dita sarsuela será acompanyada á quinteto.

Ja 'n parlarém.

CÍRCULO EXCELSIOR.—Los aficionats d'aquest círculo que actúan en lo preciós y elegant teatret de la societat de la *Izquierda del Ensanche*, posaren en escena lo diumenje passat á la tarde, devant de numerosa y selecta concurrència, la xistosa pessa *Viatje de bodas*, y la bonica sarsuela castellana *La conquista del papá*, molt ben interpretadas per tots quants hi prengueren part.

Finalisá ab un lluhit ball de societat.

CASINO COLÓN (Sant Martí de Provensals).— Per la companyia que dirigeix don Pascasi Más, serà posat en escena demà a la nit, segons hi ha anunciat, lo interessant drama *La Aldea de San Lorenzo ó el cabo Simón*, en quina execució es de creure un ple a vessar y un complet triomf pels artistes.

CÍRCOL TRADICIONALISTA (Sant Martí de Provensals).— Per asuntos de caràcter reservat va ser suspesa la representació de *Espinas de una flor*, que, segons diguerem, hi havia anunciada per lo passat dia 15 en aquest còrcol. No sabem a qué deurà obehir aquest acort y ni sisquera volèm averiguaro, pro suposém que dintre poch tornaràn a reanudarse las representacions.

NOVETATS.— Lo divendres de la setmana passada assistirem a la representació de la preciosa comedia del malaguanyat Ayala, *Consuelo*.

El senyor Vico feu un *Fernando* acabat com ens te acostumats l' eminent actor.

La senyora Sala en lo paper de protagonista hi estigué superior.

Va haverhi moments que 'ns creyam veure en las taulas a la María Guerrero.

Las senyoras Segura y Valls, y 'ls senyors Vallariano y Perrin, molt bé.

Finalisá la funció ab la comedia *Las cuatro esquinas*, en la que hi lluhí lo seu garbo la simpática senyoreta Montero, ben secundada per las senyoras Segura y Valls y 'l senyor Fornosa.

Sentim molt no poguer dir lo mateix del senyor Vico (M.), puig trevalla bastant malament.

En aquesta Administració, Ronda de Sant Pere, 19 y 21, s' encuaderna la pessa **UN COP DE CAP** per lo preu de **DEU CENTIMS**.

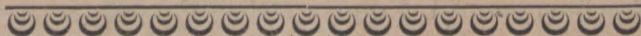

SECCIÓ DE REGALOS

La obra

RIMAS DE BECQUER

s' entregará per **cinch céntims** a la persona que presenti aquest taló en la administració de **LO TEATRO REGIONAL**, Ronda de Sant Pere, 19 y 21, 1.º, 1.ª

HA SORTIT LO PRIMER NÚMERO

— DEL —

SUPLEMENT LITERARI MENSUAL

DE

LO TEATRO REGIONAL

Conté originals de *Frederich Soler, Conrat Roure, Feliú y Codina*, y altres notables y coneguts escriptors.

Publica com a folletí un tomo original de **JOSEPH FELIU Y CODINA**, titulat:

VERS Y PROSA

Una **magnífica portada**, reproducció d' un cuadro al oli, pintat expresament per lo celebrat artista **D. S. Junyent**.

16 PLANAS DE FOLLETÍ

Lo **Suplement Literari** se publicarà lo primer de cada mes al preu de

DEU CÉNTIMS

Se regala als suscriptors en Barcelona de **LO TEATRO REGIONAL**.

Per caracterisarse
los llapis

FORTON son los millors

PREU: TRES PESSETAS